

Een boodschap aan alle mensen in de wereld die bezorgd zijn over het lot van de mensen in Fukushima

Nooit in mijn leven leek een jaar zo zwaar als het jaar dat volgde op de tiende verjaardag (2021) van het kernongeval in Fukushima Dai-ichi. Ik had voortdurend het gevoel gebeten te worden door de ijzige koude van een eeuwigdurende winter. Ik moet beginnen met te zeggen dat ik vorig jaar de ene na de andere zeer goede vriend heb verloren. Zij woonden allemaal in Fukushima en waren op het moment van het ongeluk in de vijftig. Ik kan niet bewijzen dat hun dood verband houdt met het kernongeval, maar ik kan het niet helpen te denken dat het wel zo is. En veel mensen om me heen hebben dezelfde twijfels.

Sinds vorig jaar hebben de Japanse regering, de prefectuur van Fukushima en de media besloten hun koers radicaler te gaan varen. Het gaat er niet langer om de dramatische realiteit ten gevolge van het aanslepende kernongeval het hoofd te bieden, maar te prediken over de "wederopbouw" van de prefectuur en enkel te handelen voor de uitvoering ervan. Ondanks de verspreiding van Covid-19 werden de Olympische Spelen van Tokyo op een ongelooflijke autoritaire manier opgelegd. De fakkelestafette startte vanuit Fukushima, meer bepaald vanuit het J-Village Stadion, een sportcomplex dat een belangrijke uitvalsbasis was voor de arbeiders in de nasleep van de kernongevallen. Bovendien keurde de regering in april 2021 een plan goed om enorme hoeveelheden radioactief water dat zich op de site van de Fukushima Dai-ichi-centrale had opgehoopt, in zee te lozen, ondanks de vele stemmen in Japan zelf, maar ook in andere landen, die fel protesteerden tegen dit besluit.

Het ernstigste probleem vind ik echter de problemen van de jongere generatie. Om de talrijke evacués die weigeren terug te keren naar hun gemeente van herkomst te vervangen, heeft de regering in 2021 een budget van 1,8 miljard yen (13,9 miljoen euro) uitgetrokken om nieuwkomers ertoe over te halen zich te vestigen in de 12 gemeenten die na het ongeval als verplichte evacuatiezones werden aangewezen. Concreet zal een premie van 2 miljoen yen (15.500 euro) worden toegekend aan elk huishouden dat onlangs in deze 12 gemeenten is komen wonen. Bovendien organiseert een plaatselijk toerismebedrijf op vier kilometer van de getroffen nucleaire site, op het grasveld van het Great East Japan Earthquake and Nuclear Disaster Memorial Museum, diverse activiteiten om middelbare school- en universiteitsstudenten en jonge werkende volwassenen aan te trekken door maaltijden, sterrenkijkavonden, yogalessen, enz. Tenslotte worden in een toenemend tempo "discussiebijeenkomsten" voor jongeren georganiseerd door het Ministerie van Milieu en andere organisaties, over onderwerpen als het vrijkomen van radioactief water in zee of het hergebruik van vervuilde grond. Dit alles komt op mij over als een enscenering om de geesten van de jongeren te manipuleren. In de "Supplementary reader on radiation", die na het ongeval in 2011 door het ministerie van Onderwijs werd verspreid onder alle lagere en

middelbare scholen in Japan, zijn in de laatste versie aanzienlijk minder paragrafen gewijd aan de gevaren van radioactiviteit en aan de verantwoordelijkheid voor het nucleaire ongeval. Anderzijds zijn er enkele pagina's in de bijlage die de onschadelijkheid prijzen van het radioactief besmette water dat zich heeft opgehoopt in de kerncentrale van Fukushima Dai-ichi.

Op 27 januari van dit jaar hebben zes jongeren, die op het moment van het ongeval tussen 6 en 16 jaar oud waren en aan schildklierkanker leden, een rechtszaak aangespannen tegen TEPCO, de exploitant van Fukushima Dai-ichi. Zij eisen dat het oorzakelijk verband tussen het kernongeval en het ontstaan van hun schildklierkanker wordt onderzocht. Het prefectorale comité van toezicht voor het gezondheidsonderzoek van Fukushima, dat belast is met de evaluatie van het prefectorale gezondheidsonderzoek, weigert namelijk nog steeds een oorzakelijk verband tussen deze twee factoren te erkennen. De jonge eisers hopen dat dit oorzakelijk verband, indien het aan het eind van het proces wordt erkend, zal leiden tot de invoering van een systeem van hulp voor alle andere schildklierkankerpatiënten die na het ongeval aan hetzelfde lijden als zij. Dit zou een klein sprankeltje hoop op hun toekomst werpen. De gevolgen van het ongeval worden steeds minder zichtbaar. Tegelijkertijd wordt de "wederopbouw" van Fukushima (herbevolking van de evacuatiegebieden, aanleg van hoogtechnologische industriezones, beheer van experimentele landbouwterreinen om eetbare gewassen te verbouwen, enz. In deze context moet er voor deze jongeren buitengewone moed voor nodig zijn geweest om zo'n rechtszaak aan te spannen. Ik roep alle volwassenen op om hen op alle mogelijke manieren te steunen.

Als inwoner van Fukushima en slachtoffer van het kernongeval, was ik diep geschokt door het voorstel van de Europese Commissie eerder dit jaar om kernenergie op te nemen in de groene taxonomie. Kernreactoren, hoe klein ze ook worden of hoe vreedzaam het gebruik ervan ook beweerd wordt te zijn, maken gebruik van dezelfde technologie die ontwikkeld is om de atoombom te maken. En in alle stadia leidt de productie van kernenergie tot de blootstelling van werknemers en omwonenden aan radioactiviteit. De verovering van grote macht door bevoorrechten die zonder aarzelen kleine mensen opofferen - dat is volgens mij de geestesgesteldheid die ook vandaag nog de nucleaire industrie beheerst. Bovendien heeft de mensheid de veiligheid op dit gebied nog niet volledig onder de knie, en is zij evenmin in staat een oplossing te vinden voor het eeuwige probleem van de verwijdering van het giftige afval. Tenslotte is het duidelijk dat nucleaire installaties grote schade toebrengen aan het milieu. Om al deze redenen weigeren wij deze energie als "groen" of "schoon" te beschouwen.

Positief is dat een groeiend aantal landen het Verdrag inzake het verbod op kernwapens (TPNW) ratificeert. De tijd is dus ook gekomen om afscheid te nemen van de productie van kernenergie.

Laten wij, ondanks de moeilijke tijden die wij doormaken en alle moeilijkheden die ons in de toekomst nog te wachten staan, stap voor stap samen verder gaan, gesteund door de solidariteit van onze medemensen die de strijd in alle uithoeken van de wereld voortzetten.

Fukushima, March 2022, Ruiko MUTO

Representative of plaintiffs in the TEPCO criminal trial against three executives of
TEPCO

(English translation : Nos Voisins Lointains 3.11)

<https://nosvoisinslointains311.home.blog/>

voisins311@gmail.com